

To je nemška naklonjenost nasproti Sloven-
cem! Le plačuj povsodi zraven, ne dobiš
pa nič.

Za Maribor se je dovolilo novo žen-
sko učiteljske na deželne stroške. Sedaj
imajo šolske sestre v Mariboru na svoje
lastne stroške žensko učiteljske, novo
učiteljske je torej popolnoma nepotrebno in
novi stroški tudi nepotrebni. A dežela hoče
imeti novo žensko učiteljske v Mariboru,
ker potrebuje ženske v šolah, ki bi ponem-
čevala na Spodnjem Štajerskem. Za svoje
ponemčevalke bodo tudi Slovenci soplačevali.
In kaj se je od slovenske strani zgodilo proti
ustanovitvi novega zavoda?? Nič, popolnoma
nič! Mi mirno gledamo, kako se nam
reže vrat.

Zadnji četrtek še so Nemci enkrat prišli
s svojo krivično volilno spremembo, a zopet
so ji kmetski poslanci odvrnili s tem, da so
istočasno odšli iz zbornice.

V petek, dne 25. t. m., je bila zadnja
seja sedanjega deželnega zbora. Nemški pos-
lanci so si kadili slavo drug drugemu, si
delali komplimente ter se poslavljali. Deželni
zbor je torej zaključen, kmalu bo tudi raz-
puščen, potem pa pridejo na jesen — nove
volitve.

Politični ogled.

**Gospodarska organizacija na Kranj-
skem.** Dr. Šuštersič je odložil predsedstvo
Gospodarske zveze na Kranjskem. Po nje-
govem mnenju naj ima Gospodarska zveza
zgolj gospodarski značaj, zato se on sedaj,
ko je stališče zveze utrjeno, umika, da se
tem lažje kot cel mož posveti političnim
bojem.

Cesarski namestnik v Trstu. Govori
se, da bo sedanji namestnik v Trstu, grof
Goess, moral odstopiti, ker se ne kaže dovolj
sposobnega. Na njegovo mesto bi prišel potem
kranjski namestnik baron Hein, kateremu
postaja na Kranjskem vroče. Za kranjske
Slovence bi bila taka sprememba sreča, za
tržaške Slovence pa bi nastopali še hujski
časi kot so bili dosedaj.

Slovinci na Laškem. Na Laškem še
biva več tisočev Slovencev. Kakor se zdi,
so se sedaj tudi ti Slovenci začeli zavedati
svoje narodnosti. Pri volitvah v mestni od-
bor Videm (Udine) so Slovenci prodrli z
dvema svojima kandidatoma. Profesor Trinko
in notar Kukovec sta nova slovenska beneška
poslanca v Vidmu. Zares vesela novica!

Kmetska stavka se je začela v Gali-
ciji. Kmetje so tamkaj pravi tlačani plemen-

tašev in židov. Pri teh so kmetje že do
glave zadolženi, zato pa jih plemenitaši in
židje tudi nečuvno izrabljajo in še nadalje
odirajo. Temu so se uprli sedaj gališki kmetje
in položaj v Galiciji je zaradi upora jako
resen.

Vseučilišče za 62 Nemcev. Na nem-
škem vseučilišču v Černovicah (v Bukovini)
je 543 poslušalcev; od teh je 225 židov,
62 Nemcev, 125 Rumunov, 66 Poljakov,
45 Rusinov in 20 dijakov drugih narodnostij.
V Bukovini je sploh 700.000 prebivalcev in
od teh je 40.000 Nemcev. Torej 40.000
Nemcev v Bukovini ima nemško vseučilišče
v Černovicah, a jeden in pol milijona Slo-
vencev nima nobenega! To je pač avstrijska
enakopravnost.

Bolgarska — kraljestvo. Iz Cari-
grada se poroča bolgarskim listom, da hoče
sultan na svoj rojstni dan proglasiti kneza
Ferdinanda bolgarskim kraljem in ugoditi
želji Rusije, ki hoče spremembo bolgarske
ustave. Da se preprečijo mogoči nemiri, ki
bi utegnili nastati med bolgarskimi Turki,
proglasilo se bo ob tej priliki izjemno stanje.
V Bolgariji se bo ob enem uvedla tudi go-
renja zbornica — senat. Vladni krogi v Zofiji
se jako bojé, da prej izbruhne ustaja v
Macedoniji.

Kardinal Ledochowski — umrl. V
Rimu bivajoči kardinal Ledochowski, ki je
bil svoječasno nadškof na Nemškem in ka-
terega je takrat nemška vlada preganjala in
ga celo v ječo obsodila, umrl je te dni v
Rimu. —

Angleški kralj Edvard je sedaj že
toliko okreval, da se bo vršilo kronanje, ka-
tero se je zadnjič moralo odložiti, dne 9. av-
gusta. Velike slavnosti ob tej priliki so iz-
ključene.

Nemiri na Francoskem. Na Fran-
coskem so se začele pojavljati prav nevarne
stvari. Sedanja Cambesova vlada, katero
preveva framasonski duh, je z vso silo začela
preganjati redovniške šole. Doslej je dala
zapreti nič manj nego 2500 takih šol, katere
vodijo redovniki ali redovnice in v katere
šole najraje pošiljajo francoski stariši svoje
otroke, ker se tam najbolje vzgajajo in naj-
več naučé. Redovniških šol za otroke od
6.—13. leta je na Francoskem 22.167 z
1.629.612 otrok mimo 62.192 državnih šol
s 2.780.405 otrok. Redovi vzdržujejo vrhu
tega še 2905 otročjih vrtcev z 362.214 otrok.
A v 2574 državnih vrtcih je 358.661 otrok.
Državne in mestne šole imajo 85.599 učiteljev.
privatne pa 10.182, a šole, katere opravljajo
redovniki, imajo 68.825 dijakov. A večina
dekliskih šol se nahaja v upravi redov. In

vse to ogromno število mladine je vrženo
na cesto, da država sama ne ve kam z njimi.
Vladni uradniki nastopajo proti redovnikom
z največjo surovostjo, tudi, ako so upravičeni
za vodstvo šol. Vsled tega nastopanja vlade
je začelo vreti po vsej Franciji. Demonstra-
cije proti vladi se vrše po vseh mestih.
Shodi se sklicujejo in ljudstvo je silno raz-
burjeno in protestira proti opustitvi redov-
niških šol.

Dopisi.

Makole. (Izjava.) Podpisana predstoj-
ništva vseh šestih občin župnije Makolske
slovesno izjavljamo:

1. da nad vso mero obžalujemo
grozovito zločinstvo, ki se je dogodilo v naši
župniji nad pokoj. vlč. gosp. Ant. Miklič.
Bili so namreč dne 16. t. m. okoli 11. ure
po noči, gredeč domov iz Majšberga, kjer so
se pri obiskovanju ljubih sosednih gospodov
nekoliko zakasnil, od divjih ponočnjakov
'prezarjev', samih 'fabričanov', s kamenjem
napadeni in nevarno na čelu zadeti, ter so
vsled hude rane morali umreti. Koliko bridkih
solz se je prelilo te dni od 17. do 25. julija
v naši makolski župniji, to je znano edino
le vsegavednemu Očetu nebeškemu.

2. Iz globočine svojih src o milujemo
blago rodbino pokojnega gospoda, ki je
zaradi tolike nesreče neizrekljivo užaljena, in
prosimo Boga vsegamogočnega in preblazeno
nebeško 'tolažnico žalostnih', Devico Marijo,
naj jim podeli moč: voljno pretrpeti silni
udarec. Zagotavljamo Vas, ljubi stari oče,
bratje in sestre, da hočemo Vašega č. gosp.
Antona ohraniti vedno v hvaležnem spominu
in na njihovem grobu gorke solze prelivati
brez nehanja.

3. Pokojnega gospoda Antona smo ves
čas, kar so pri nas službovali, iskreno
spoštovali, in jih — vsaj večina izmed
nas — prav srčno ljubili, posebno še zaradi
njihove gorečnosti v spolnovanju težavne
službe, in zaradi njihove ponižnosti ter pri-
jaznosti do nas.

4. Imeli smo vedno, imamo tudi sedaj
in hočemo ohraniti vsaki čas neomejeno
zaupanje do naših prečastitih, od Boga
nam poslanih dušnih pastirjev in vodnikov
in v tem nas ne bo premotila nikdar nobena
zloba in nobena zvijača naših zakletih nas-
protnikov. Poznamo Vas, pa poznamo tudi
svoje preblage in goreče učениke!

5. Slednjič še prosimo na vse
strani, naj se nikar ne prišteva celi naši
župniji v zlo in sramoto to, kar so storili

dajo v Tebe, o Gospod, Ti jim daješ jed in
pijačo o pravem času, Ti odpiraš svojo do-
brotljivo roko in blagoslavljaš vse, kar se
giblje. — Zatem sledi jeden «Oče naš» in
končno besede: «To jed nam blagoslovi Bog
Oče, Bog Sin in Bog Sveti Duh. Amen!» —
Vsi, seveda tudi mali otročiči so pri molitvi
stali s pobožno sklenjenimi rokami ter jim
je bilo videti, da so zbrano molili, še celo
najmanjši deček kakih štirih let je bil med
molitvo miren, kakor da bi bil v cerkvi ter
je samo zadnji «Amen» izgovoril glasno, naj-
brž od veselja, da gremo jest. Tudi jaz sem
vstal od svojega sedeža kakor drugi, ker se
mi je zdelo nedostojno, da bi sam sedel
medtem ko drugi stoje; toda znotranje bil
sem vznemirjen. Jedel sem malo, gospodar
mi je prijazno prigovarjal, da le naj pošteno
grabim iz skleda in da se pri jedi naj nikar
ne sramujem, ker jed veže dušo in telo
skupaj.

Ko smo pa božji dar zaužili ter se na-
siliti, so roke zopet pobožno sklenili in
gospodar je izmolil zahvalno molitev. Potem
so si vsi drug drugemu podali roke ter odšli
vsak na svoje delo, otroci so se pa useli h
knjigam, ker je že bil skoro čas iti v šolo.
Tiho in zamišljeno sem se po jedi usel v
kot in sem začel resno premišljevat, kaj sem
videl in čul v tej pravo krščanski hiši.

Ko sem tako globoko zamišljen sedel v
kotu, pride k meni oni mali, štiriletni deček,
sede mi na kolena in mi veli z ono detinsko
ljubeznjivostjo, s katero znajo samo dobri
otroci govoriti: «Čuješ vojak, zdaj mi pa pri-
poveduj eno povest o našem ljubem Jezusku!»

Jaz mu v svoji vznemirjenosti začnem
vse drugo pripovedovati, ker o našem Zveli-
čarju nisem nič znal. Ali deček ni pustil —
ostal je pri svojem ter samo zahteval, da
mu nekaj pripovedujem o ljubem Jezusku,
in s to svojo zahtevo me je spravil v tako
zadrego, da sem mu nazadnje rekel, da ne
znam nič o ljubem Jezusku.

«Pa si ti že tako velik — a še ne znaš
nič o dragem Jezusku? Zato pa tudi ne
bodeš nikdar prišel v nebesa, kjer je tako
lepo, kakor nikjer drugod. Meni so mama to
pripovedovali.»

Jaz, — na nebo nisem nikdar mislil,
ali zdaj mi je postalo v duši strašno, ko sem
iz ust tega deteta slišal sodbo, da ne pridem
v nebesa.

Jaz sem potem odišel ven ter sem ob-
iskal v vasi svoje tovariše, da se nekoliko
razvedrim, ali notranjega nemira se nisem
mogel rešiti, vedno so me nadlegovale besede
deteta.

V tem nemirnem duševnem stanju skle-
nem ne iti domov ob času večerje, nego

nekoliko pozneje in tako se med tem časom
zabavam s svojimi tovariši. Še le okoli devete
ure se povrnem domu; večerja je bila že
končana ali moj del je gospodinja postavila
na stran. Ko sem se zdaj usel sam k večerji,
pride zopet k meni oni mali deček, ki se je
ravno spravljal spat, me ostro pogleda in mi
veleva samozavestno: «Najprej moliti, potem
jesti!»

— To je bil za mene zopet hud udarec,
ker niti moliti nisem znal in sem zato samo
pred se gledal; nato sklene deček svoje ro-
čice k molitvi in izmoli namesto mene mo-
litev, potem pa veli: «Tako moliti!» — To
izgovori ter odide v posteljo. Jaz sem bil ves
poražen, kakor da bi pred sovražnikom iz-
gubil bitko.

Kmalu zatem pride vsa družina v sobo;
vsi pokleknejo in jaz z njimi in zdaj so mo-
lili za odpustanje grehov in za obrambo
angeljsko pred hudobnim duhom i. t. d. Jaz
sem se sramoval, da si nisem upal pogledati
kvišku, a vendar mi je bilo tako dobro pri
srcu. Na to so si zopet podali drug drugemu
roke, kakor po obedu in so si voščili med-
sebojno «lahko noč», in potem so se razšli
k počitku.

Samo gospodar in gospodinja sta še
nekaj časa bedela ter sta v sobi pri luči
brala iz svetega pisma stare in nove zaveze.